

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

pro Jirkov a okolí, listopad 2007 (č.45)

Nech Boh žehná přibytku pastierovnu a jeho ovečkám.

Svátky v listopadu:

- 1.11. slavnost Všech svatých
2.11. vzpomínka na všechny Věrné zemřelé
4.11. svatý Karel Boromejský
6.11. svatý Linhart (patron Březence)
9.11. Posvěcení lateránské baziliky
11.11. svatý Martin
13.11. svatá Anežka Česká
25.11. svatá Kateřina Alexandrijská → (zobrazení: Děkanýský kostel Jirkov)
25.11. Ježíš Kristus Král
30.11. svatý Ondřej

Pozvánky na listopad:

- * V pátek 2.11. bude v Jirkově na hřbitově **dušičková pobožnost** u hlavního kříže v 15.00 hodin. (Ve **Strupčicích** bude v neděli po mši.)
- * V pátek 2.11. bude po mši **adorace** a svátostné požehnání
- * V sobotu 3.11. a 17.11. bude mše také na **Květnově**, v 14.00 hod.
- * Ve čtvrtek 8.11. se koná **vikariátní setkání kněží**, mše svatá v děkanýském kostele v **Chomutově** bude v 9.30 hodin.
- * Od pátku 9.11. začínáme se **společenstvím** po mši svaté na faře (tj. asi 18.00-19.00 hod.) Je určeno pro lidi všeho věku se zájmem o víru.
- * V neděli 11.11. bude mše svatá v **Sušanech**, začátek v 14.00 hod.
- * V neděli 18.11. bude udělováno **pomazání nemocných**. Pá, So v DD.
- * V pátek 23.11. se koná poutní mše v kostele sv. Kateřiny v CV (17:00?).
- * V neděli 25.11. bude mše svatá v **Boleboři** v 15.00 hod.
- *** mikulášská peší pouť zvláště pro mládež na Boleboř se koná již 1.12.! Odchází se v 12:00 od fary! (Návrat kolem 17 hod.)

Předběžné Předběžné Předběžné Předběžné Předběžné Předběžné —
NĚMECKO Plánuje se pouť do Německa na místa spojená s českou církví. V programu je také návštěva poutního místa Trutzhain (s mariánskou soškou z Květnova, pouť 6.7.2008), Ellwangen (kde byl vězněn sv. Metoděj). Ubytování v rodinách. Termín: 4.-9.7.2008. V případě zájmu kontaktujte faráře osobně nebo na farní e-mail: farajirkov@tiscali.cz

Stalo se v říjnu:

Křty: Saskia Anna Horváthová, Nicholas Ernest Tancoš

Pohřby: Marta Šnýdrová, Elsa Karváňková

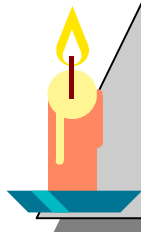
Odpočinutí lehké dej jim Pane a věčné světlo ať jim svítí

2.11.- 8.11. je možno získat pro duše v očištku plnomocné odpustky. Podmínky:

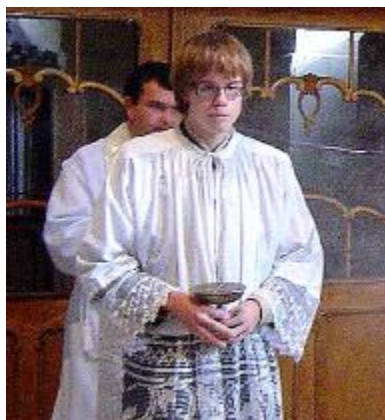
1. zpověď (14 dní před či po)
2. sv.přijímání (denně)
3. modlitba na úmysl Svatého Otce (denně)

4. návštěva hřbitova a modlitba zde za duše v očištku (denně) - stačí v duchu.

1.11. stačí k získání odpustků návštěva mše svaté a předchozí tři podmínky + Otče náš, Věřím v Boha

Vikariátní pout' na Květnově se konala první so-

botu v květnu. Hlavním celebrantem byl otec vikář Jan Kozár z Chomutova. Koncelebrovali kněží z Jirkova, Kadaně a

Mostu. Hostem byl P.Šimon z Vejprtu. Při mši zazpívali p ř e k r á s n é latinské kusy zpěváci pod vedením regenta choru pana Šobáně.

PATRONOVÉ ČESKÉ ZEMĚ (6.)

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ

Svatá Anežka Česká, jedna z nejslavnějších českých světic, přichází na svět 20.1. 1211 jako nejmladší dcera českého krále Přemysla Otakara I. a Konstancie Uherské. V dětství je Anežka vychovávána v cisterciáckém klášteře ve slezských Třebnicích a v premonstrátském klášteře v **Doksanech**, několik let poté stráví na vídeňském dvoře Babenberků. Postavení královské dcery ale Anežku neuspokojuje, její touhou je vstoupit do kláštera a stát se služebnicí Boží - tato touha se jí ale splní až po smrti otce v roce 1230, kdy si prosadí rozhodnutí, že se bude plně věnovat zbožné činnosti.

V roce 1232 pak Anežka zakládá špitál pro chudé a nemocné Na Pořící a dvojestavbu mužského (františkáni) a ženského (klarisky) kláštera. Ke každé z těchto tří budov je přistaven kostel. Příkladem jí byli František a Klára z Assisi, kteří opustili vznešené příbytky svých rodičů a bydleli v kláštorech menších bratří a sester na okraji města, kde se dělili s chudými o jejich úděl. Mezi pražskými minority byli dva mniši, jeden z Wormsu, druhý Dětrich z Kutné Hory, kteří Anežku doporučili **svaté Kláře**, jež k ní našla brzy tak srdečný vztah, že ji nazývala "polovinou své duše". Uchovaly se čtyři láskyplné listy, které napsala Klára Anežce. Do kláštera klarisek pak Anežka v roce 1234 sama vstupuje a záhy se stává jeho představenou (abatyší). Tam byla roku 1282 pohřbena, ale její hrob nebyl dosud přes usilovné pátrání objeven.

Po celý svůj život je Anežka Česká činná nejen jako **členka řádu klarisek**, též se významně zapojuje do veřejného života své doby, nemalý vliv má mimo jiné na svého bratra, krále Václava I. Jednoočekého - v roce 1249 za české vnitropolitické krize se například přímo podílí na smíru mezi ním a jeho odbojným synem Přemyslem Otakarem II.. V roce 1252 pak vzniká z Anežčina popudu pražský klášter **křížovníků s červenou hvězdou** - ten pak nese rysy **jediné specificky české řehole**. (Dnes sídlí v

kostele svatého Františka u Karlova mostu na Starém Městě.)

Legenda praví, že Čechům se bude žít lépe, až bude Anežka svatořečená. Anežka Česká byla svatořečena 12. listopadu 1989 papežem Janem Pavlem II., pár dní před pádem komunismu. Tento den slaví katolická církev její svátek. Ze slov sv. Anežky: Chudoba je vyjádření definitivního: "Hleďte nejprve království Boží a ostatní vám bude přidáno."

Svatá Anežko, oroduj za nás a za český lid!

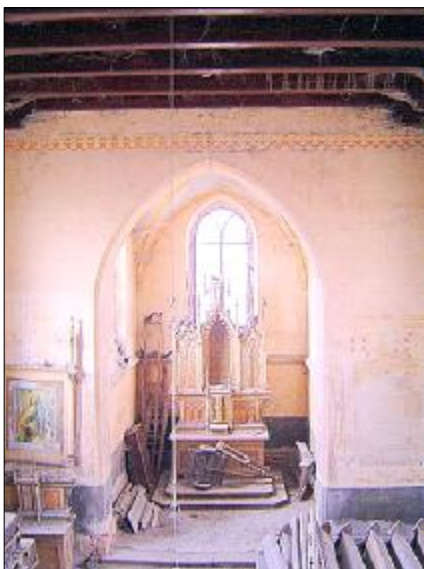
Foto: **Otvice**

Oprava střechy, výměna trámů, výroba mříže, vyklízení holubího trusu, nová střecha sakristie. Děkanství zaplatilo již 400 tisíc Kč. Nově zjištěné problémy posouvají otevření kostela až na příští rok.

V **Sušanech** po vichřici oprava střechy a oprava hřbitovní zdi: 45 tis. Kč. Čeká nás oprava střechy márnice.

Ve sbírce na Misie se vybralo v Jirkově a Strupčicích 7,138 Kč. Všem dárčům Pán Bůh odplat'.

Tož takové bylo „**diecézko**“ v **Teplících**. Zazněla hezká svědectví o víře mladých lidí a vyslechli jsme si kázání otce biskupa Pavla o lásce. Chomutovská mládež hrála divadlo o nebeské „afterpárty“, která bude následovat po naší pozemské „párty“. Více o 36. diecézním setkání mládeže najdete na:

www.litomerice.signaliv.cz

jirkovští u teplického pravídlá.

Cesta jirkovských mládežníků na hody do Boršic. Holky u

sochy svatého Václava ve Stochově, kde se kníže Václav narodil. Pak jsme navštívili rodiny Dvouletých v Boršicích a zúčastnili se krojového procesí a následně mše svaté pro krojované v kostele svatého Václava v Boršicích.

Více fotek na www.jirkov.farnost.cz (jó, v Boršicích by chtěl bydlet každý..)

Knihy z jirkovské farní knihovny - k zapůjčení **KNÍŽNÍ TIP**

NAJÍT SI ČAS PRO BOHA - Průvodce životem modlitby
Jacques Philippe

(úryvek z knihy)

Musíme při modlitbě dát pozor, abychom netěkali, nerozmnožovali myšlenky a úvahy, což by bylo nakonec spíše hledání vzletnosti, než skutečné obrácení srdce. Kdyby moje modlitba spočívala jen v jediné myšlence, ke které bych se neúnavně vracel: povzbuzovat své srdce, aby se cele darovalo Pánu. Krátce před smrtí svaté Terezie z Lisieux, kdy byla upoutaná na lůžko, matka představená vešla do její cely a zeptala se: „Na co myslíte?“ „Nemyslím na nic, nemohu, příliš trpím, tak se modlím.“ „A co říkáte Ježíši?“ Terezie odpovíděla: „Neříkám mu nic, miluji ho!“

Cenacolo Žibřidice

**Komunita svaté Paní Zdislavy -
Cenacolo Žibřidice**

www.cenacolo.cz

Komunita Sv. Zdislavy byla založena v září 1996 díky duchovnímu pochopení jednoho muže, pana Jiřího Jakla, kterému se po návštěvě Komunity Cenacolo v Medžugorji zrodila myšlenka zrealizovat něco podobného u nás v České republice.

Cílem komunity je **vyhledávání a léčba drogově i jinak závislých**, především z řad mladistvých. Pro tento účel byla dlouhodobě pronajata fara, kostel a přilehlé hospodářské budovy s pozemky v obci Žibřidice nedaleko hradu Lemberk v severních Čechách.

Komunita pracuje podle ověřeného způsobu léčby sestry Elvíry Petrozzi z italského města Saluzzo, která od roku 1982 založila již 23 léčeben pro narkomany v různých zemích světa. **Úspěšnost léčby** je mimořádně vysoká, pohybuje se mezi 70-80 % a v Medžugorji, známém mariánském poutním místě, dokonce 90%. Česká komunita je založena zatím jako výhradně mužská. Úspěšnost léčby podle sestry Elvíry spočívá v nalezení harmonické rovnováhy mezi prací, modlitbou, půstem a účastí na mši svaté.

Léčba je bezplatná, délka pobytu v komunitě podle dohody, avšak minimálně jeden rok. Cílem léčby není jen osvobození se od návyku, ale **komplexní změna** života, upevnění dobrých návyků a posílení vůle. Léčený nemá žádné osobní peníze, pracuje bez nároku na odměnu a dobrovolně se účastní i těch nejnamáhavějších prací. V komunitě nemá k dispozici televizi ani noviny, zklidnění a vytváření nové životní orientace probíhá bez vnějších vlivů, které nezřídka vedly k braní

drog. **Pracovní terapie** se uskutečňuje stavební rekonstrukcí zchátralých budov, prací na pozemcích obdělávaných jako zeleninové a ovocné zahrady a chovem drobného domácího zvířectva. Pokud chcete finančně pomoci: č.ú. 19-9214370227/0100 Komerční banka, a.s., Nuselská 94, 145 06 Praha 4

Turistické známky a jejich výhody

Aneb „Jak jsem sbíral turistické známky (a ještě sbírám).“

Na těchto řádkách mého zápisníku chci psát o příhodách spojených se sbíráním turistických známek. Je to má - téměř vášeň. Hodně farníků mi pomáhá ve sbírání jednotlivých TZ, dostal jsem i nástěnku pro zavěšování těch dřevěných klenotů. Zatím mám asi 350 TZ z celkových 1500 TZ, které jsou rozmístěny po celé ČR. Mezitím se TZ dostaly do Německa, Velké Británie, USA, Rakouska, Polska a Slovenska. (Z Německa, Polska a Slo-

venska už nějaké TZ mám, ale z Velké Británie, USA a Rakouska ještě ne, tak kdybyste tam měli náhodou cestu,... víte co máte dělat..) (lokality jsou na: www.turisticke-znamky.cz) Mezi turistickými známkami je ale spousta poučných míst a kostelů. To je hlavní důvod, proč se chci s vámi podělit o tomto zajímavém turistickém a sběratelském podniku. (Kdyby se tak rychle šířilo Kristovo evangelium, jako sběratelská vášeň, to by bylo fajn..) Když chtějí v dnešní sekularizované době ukázat pamětihodnosti, byť jen z turistického hlediska, nemohou se vyhnout řadě církevních objektů, které jsou neopomenutelné díky dějinnému, uměleckému nebo i současnému společenskému významu. (Jelikož se jedná o mé osobní zážitky a duši jsem Moravan a Boršičák, budu psát trochu po svém, ve stylu Pařeztours).

JABLONNÉ - PANÍ ZDISLAVA

Kdy přesně jsem si koupil touto známku, už nevím, ale byla jedna z prvních. Do Jablonného k tehdy ještě jen „blahoslavené“ paní Zdislavě jsem jezdil už v dětství, s našou boršickou farností. a otcem Gacíkem a Bíbrem, aj když je to 400 km daleko. Vstávalo se skoro ráno, spíš v noci... Tož to jsem neměl rád, ale ta daleká místa, ta mě vždycky

lákala. Tehdáž jsem tu fotil svým prvním foťákem - ruskou Smenou. Dobré je, že aj když člověk dělá na směny, může tymto foťákem fotit kdy chce. A já říkám: ruský aparát - taky aparát. Fotky nebyly špatné. Jsou jedny z nejstarších, které jsem pořídil. Člověk mosěl ale odhadnout

světlost' a vzdálenost', jináč mu z toho vylézlo cosi škaredého. Dneska, když jsou digitáky a člověk si to může eště ve foťáku upravit, tož to je jiná... Taky jsem si tam koupil sluneční brýle, takové, co na Moravě nemožete dostat, takové americké (teď už vyšly z módy, ale tehdáž, tož to jsme byly se Šimonem frajěři...)

Potem jsem byl v Jablonném při studiu v Litoměřicích. Tadyk náš otec rektor Koutný rád jezdil s nama - bohoslovcama po českém Severu a Lužici a ukazoval, co tadyk mají. Tož jsme navštívili baziliku v Jablonném a vzpomínám si aj na otca dominikána Jindřicha Gajzlera, kerý před nama trošku machrovál, tož tak mně to připadalo, ale byl to poctivý kněz, zkoušaný komunistickým režimem, kerý se ke konci života postaral o svatořečení paní Zdislavy. R.I.P.

Z Jablonca n.N. jsem se sem nedostál, protože jako kaplan jsem byl pěkně zapřahnutý a neměl jsem čas na hlúpotiny... Až teďkaj, co su v Jirkově, tož to je paráda. Ze čtyř pútí jsem absolvoval tři. A těším se na další.

Do Jablonného jsme směřovali aj s „děčkama“, když jsme pobývali s chomutovákama na faře v Jitřavě v Podještědí. Troje jarní prázdniny směřovaly naše kroky - většinou sněhem - k paní Zdislavě. A když jsme byli dúle, tož to se děcka bály! Myslím jako v kryptě, kde sú tí kostlivci a tak.. Tož ale duše už sú jinde. Kostlivci nemožou strašit, to je blbost'.

Paní Zdislava, tá je živá, té se nemosíme bát. Její duša je u Boha a tož to je přece super, né? Přimlúvá se za nás hlúpé a pošetilé, táto moudrá paní. Je patronkou našich rodin a také péče o nemocné. Když se tam vydáte (třeba pro turistickou známku), nezapomeňte navštívit její hrob, studánku, ze které uzdravovala nemocné a hrad Lemberk, kde žila a kde je aj pěkná hradní kapla. Měla aj šikovného manžela - Havla z Lemberka, tož to byl jako jeho hrad a to se měla, takového rytířa bych přal každej ženě. Ale co povídám, šak se tam podívejte sami.(!)

P.Mirek

Může mě vůbec Bůh použít?

Existuje mnoho důvodů, proč by mě Bůh neměl povolat.
Neměj však obavy. Jsi v dobré společnosti:

Mojžíš koktal.

Davidovi nepadlo brnění.

Marek byl zamítnut Pavlem.

Timotej měl žaludeční vředy.

Ozeášova žena byla prostitutka.

Jediným vzděláním Amose byla škola v prořezávání fíkovníku.

Jákob byl lhář.

David měl milostné plotky.

Šalomoun byl velmi bohatý.

Ježíš byl velmi chudý.

Abrahám byl příliš starý.

David byl příliš mladý.

Petr měl obavy ze smrti.

Lazar byl mrtvý.

Jan byl na sebe příliš přísný.

Noemi byla vdova.

Pavel byl vrah

stejně jako Mojžíš.

Jonáš utíkal před Bohem.

Miriam, sestra Mojžíšova byla drbna.

Gedeon a Tomáš pochybovali.

Jeremiáš dělal ze sebe šaška,
měl deprese a sebevražedné úvahy.

Eliáš trpěl syndromem vyhoření.

Jan Křtitel byl křikloun a buřič.

Marta byla příliš starostlivá.

Marie mohla být líná.

Samson měl dlouhé vlasy.

Noe byl opilý.

Umíš si představit, jak Mojžíš rychle vzplanul?

A co teprve Pavel či Petr?

Ale Bůh nevyžaduje přijímací pohovor.

On nenajímá a nepropouští jako většina zaměstnavatelů,
protože On je mnohem více náš Otec než náš Zaměstnavatel.

On se nedívá na finanční zisky a ztráty.

On není předpojatý, stranický.

On neposuzuje.

On není nepřející.

On nehledí na poslední módu.

On není halasný.

On není hluchý k našemu pláči.

On není slepý k našim potřebám.

Bůh nám dává své dary zadarmo, nakolik se mu otevřeme.

Mohli bychom dělat nádherné věci pro nádherné lidi,
a přesto nebýt... To je nádherné!

Satan říká: „Nemáš žádné zásluhy!“

Ježíš říká: „O co jde, já mám!“

Satan se dívá zpět a vidí naše chyby.

Bůh se dívá zpět a vidí kříž.

Bůh nevypočítává, co jsi dělal v roce 2007, ani si o tom nevede záznamy. Buď si jistý, že existuje mnoho důvodů, proč by nás Bůh neměl povolát. Ale jestliže Ho milujeme, jestliže po Něm toužíme, On nás použije vzdor tomu, kdo jsme, kde jsme byli, co jsme prožili či jak vypadáme! Modlím se, abychom jako křesťané vystoupili z naší omezenosti do neomezené Boží přirozenosti. Tehdy naše touha po Bohu a po sdílení se s Ním roztrhá na cucky naše hranice, omezení.

6. biskup litoměřický - svět vědy a kultury **Emmanuel Arnošt hrabě z Valdštejna**

Emanuel Arnošt se narodil 1. července 1716 v Praze. Byla mu určena dráha duchovního. Odešel tedy do Říma, kde studoval šest let na Collegium Germanicum. Jeho úsilí a hluboké znalosti vedly k dosažení doktorátu z teologie a z kanonického práva. Oblíbil si ho dokonce tehdejší papež Benedikt XIV., Valdštejn mohl v domácí papežské kapli za přítomnosti několika kardinálů pronést kázání. V roce 1740 ho pak papež ve své domácí kapli osobně vysvětil na kněze!

Valdštejn se ihned poté vrátil do Čech. V Praze se roku 1741 stal kaplanem v kostele u Panny Marie na Louži a roku 1743 byl jmenován infulovaným proboštem v Jindřichově Hradci. Dne 12. července 1759 jmenovala císařovna Marie Terezie Valdštejna litoměřickým biskupem a papež Klement XIII. ho do této funkce potvrdil. Slavnostní intronizace se konala v Litoměřicích 19. března 1760. Biskup Valdštejn se přestěhoval do litoměřické rezidence i se svou **knihovnou**.

Od dob svých studií se Valdštejn zajímal nejen o dějiny svého rodu, ale o dějiny obecně. Proto založil vlastní knihovnu, jejíž základ tvořila poměrně malá rodinná knihovna. Valdštejn ji začal rychle rozšiřovat - jak koupěmi v Čechách, tak v Drážďanech, ve Vídni a v Římě. Valdštejn si přál sestavit sbírku česky psaných i tištěných biblí, což se mu také podařilo. Jeho sbírka se stala patrně největší a dosud je zachována v biskupské knihovně litoměřické rezidence. Míval tři až pět profesionálních kopistů, kteří mu vyhotovovali opisy nejruznějších archiválií, rukopisů a knih. Řada z nich dnes nahrazuje originály, zničené za různých válek, při požárech atd.

Valdštejn podporoval četné české vědce, např. Josefa Dobrovského, Gelasia Dobnera a M. A. Voigta a pravidelně se s nimi stýkal. Valdštejnova sbírka mincí podnítila numismatika M. A. Voigta k tomu, aby položil základy české vědecké numismatiky. Sbírkou pak Valdštejn odkázal ve své závěti Národnímu muzeu v Praze. Rafael Ungar se v předmluvě významného díla „Bohemia docta“ zmínil, že Valdštejn je společným ochráncem a mecenášem učenců. Rovněž udržoval kontakt s Ignácem Bornem, významným geolo-

gem, s historikem Martinem Pelcem, dopisoval si s významným právníkem a znalcem Karlem Korejtkem a se znalcem české literatury Kristiánem Klupem. Pisemný styk pěstoval též s belgickým kardinálem Frankenbergem, vídeňským dvorním archivářem Rosenthalem, církevním historikem Berghaue-rem, augustiniánem Sandrikem, papežským nunciem ve Vídni a dalšími.

Množství vzpomenutých kontaktů přivedlo Ignáce Borna na myšlenku, aby Valdštejn založil soukromou učenou společnost. Každý lichý měsíc ve středu se začaly v litoměřické rezidenci konat **vědecké přednášky**, které se zaměřily na prohloubení tehdejší znalosti jak z věd humanitních, tak z přírodních, zvláště geologie, věnovaly se též moderním jazykům, zejména francouzštině. Po smrti Valdštejna přešla tato učená společnost do Prahy a položila tak základy České akademie věd.

Ačkoli biskup věnoval mnoho času vědě a výtvarnému umění, nezanedbával řešení zcela běžných problémů. Hladomor roku 1772 pak podnítil biskupa k organizaci pomoci hladovějícím obyvatelům diecéze.

Veškeré své pastorační povinnosti vykonával Valdštejn velmi odpovědně. Při Svatoštěpánské katedrále zřídil dvě místa pro kazatele- českého a německého. V době episkopátu Valdštejna došlo k největšímu územnímu rozmachu diecéze; vzniklo 81 nových farností (Žatecko a Boleslavsko). Valdštejn začal okamžitě vizitovat nově přidělené kraje, protože usiloval o plné sjednocení velké diecéze. Z tohoto důvodu v roce 1777 odmítl nabídku na místo koadju-tora v arcibiskupství Lvov v Haliči.

Posledních dvanáct let prožil v době **josefínských reforem**, které omezovaly pravomoci církve a podřizovaly ji státu. Roku 1783 byly zrušeny všechny biskupské semináře a pro Čechy a Moravu byly nově zřízeny jen dva - v Praze a v Olomouci. Těžkému postihu se nevyhnuly ani řády a kongregace. Valdštejn, na něhož velmi silně působily důsledky josefínských reforem, zemřel 7. prosince 1789 v rezidenci s obavami, jak bude katolická církev dále bránit své základní poslání.

Jelikož v době jeho úmrtí byly centrálně rušeny hřbitovy uvnitř měst a velký hřbitov za městem nebyl ještě dokončen, byl Valdštejn „dočasně“ pohřben na malém hřbitůvku v ohrazené kapli sv. Jana Křtitele za biskupskou rezidencí. „Dočasnost“ trvala až do současnosti, kdy se podařilo exhumovat jeho ostatky a provést jejich antropologický průzkum. Ostatky byly uloženy v biskupské katedrále, v kryptě před oltářem Panny Marie Bolestné.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Tajenka: svěťice 22.11.

1. VNITŘEK KOMÍNA	7. ELKE - PO ČESKU
2. SÍDLO KLÁŠTERA PAULÁNŮ	8. ZOBAN (K=C)
3. KŘ. JMÉNO SIRA DOYLLA (2. pád)	9. SARKASMUS
4. MAĎARSKÁ TĚSTOVINA	10. HÁJKY
5. ÚDIV POUTNÍKA (!)	11. AMERICKÝ INDIÁN
6. DRAVÁ RYBA	12. CIZÍ PLATIDLA

NÁPOVĚDA: TARHÁŇ, Á POUTI!, CLABAN, ESCUDA (autor: J.Jermilová)

Test: Kalendář - svatí v listopadu:

- Italský biskup, šlechtic z rodu Boromejských, reformátor církve v Miláně (4.11.) A) sv.Alois B) bl.Bedřich C) sv.Karel D) sv.Damián
- Galský voják, zobrazován jak obdarovává chudáka pláštěm; sedí na (bílém) koni. (11.11.) A) sv. Lev B) sv. Martin C) sv. Diviš D) sv. Jiří
- Svatý papež, jehož ostatky našli sv.Cyryl a Metoděj na Krymu a přinesli je na Moravu. (23.11.) A) Kliment I. B) Petr C) Klétus D) Pius VI.
- Mučednice z Alexandrie, znakem kolo, pro svou učenost patronkou studentů (25.11.) A) Kateřina B) Jana z Arku C) Barbora D) Cecílie

Poznáš postavy Nového Zákona? Who is who?

Byl jedním z dvanácti apoštolů a spolu s Petrem a Jakubem patří k trojici učedníků, která byla Ježíšovi nejbliže. Napsal 5 knih Nového zákona: evangelium, 1., 2. a 3. list a Zjevení. Měl sklony k náhlým projevům hněvu. Žádal o zvláštní místo v Ježíšově království. Jeho otcem byl Zebedeus a matkou Salome.

Svatá Cecílie, patron- ka hudeb- níků Test: 1C 2B 3A 4A Postava Jan Evan- gelista

CHODIT PO DVOU NOHÁCH

Úvahy o dominikánském charismatu.

P o h y b l i v o s t – Máme být připraveni jít tam, kde je nás třeba. Tuto pohyblivost nechápeme ale pouze ve smyslu zeměpisného nebo fyzického pohybu, i když i ten je důležitý, ale to zahrnuje také ostatní druhy pohyblivosti. Neustrnout na určitých představách, být ochotni otevřít se novým myšlenkám nebo názorům a zkušenostem jiných. Nezůstávat v zajetí zranění a předsudků, které by nás mohly svazovat. Máme být schopni navázat kontakt se všemi lidmi, i s těmi, kteří se od nás velmi liší. Otevřenost srdce a mysli jsou nezbytné pro každého putujícího kazatele.

O c h o t a přijmout těžkosti – Víme, jak Dominik na svých cestách překonával různé překážky. Služba kazatele je často náročná a mnohdy s sebou nese utrpení. Na cestách si Dominikovi společníci často všimli radostného plamínku v jeho očích a záře vycházející z jeho tváře. To když se setkal s nějakým utrpením, pokořením nebo hrozbou proti němu. Dominikova radost byla radostí člověka, který se naučil v kříži vidět Ježíšovu přítomnost a příslib budoucí milosti. Někteří z prvních Dominikových následovníků si nevzali ani večeri, pokud toho dne nekázali aspoň pro jednoho člověka. Ti, kteří se vyhýbají kázání, protože nechťejí být obtěžováni, se podobají člověku z podobenství o hřivnách, který svou jedinou hřivnu shrábl, zabalil do šátku a zakopal.

Od Dominika se také můžeme učit, že s těžkostmi si může každý z nás poradit po svém, najít si nějaký způsob, aby nás neochromovaly. Dominik čelil těžkostem pomocí zpěvu. Říká se, že čím byla situace svízelnější, tím hlasitěji zpíval. Co děláte vy?

V k o n t a k t u s realitou - Máme rčení „stát nohama na zemi“, což znamená být v kontaktu s reálnou situací, vědět, co se skutečně děje. Styk s realitou nás přivádí blíže k utrpení lidí, a nutně nás musí vést k soucitu. Bývalý magistr řádu Vincenc de C. nás povzbuzuje: „Přistupte blíže, abyste lépe viděli, i když vám to možná zlomí srdce.“ Soucit nám ukazuje mnoho situací, kterých bychom si jinak nevšimli. Díky němu nacházíme bezdomovce, lidi z uprchlických táborů, oběti AIDS, zneužívané ženy, děti, narkomany, chudé. Vzpomeňme, jak Dominik, stále radostný, zesmutněl vždy, když se setkal s utrpením. Sv. Kateřina se ujala mladého muže Mikuláše, odsouzeného na smrt a doprovázela ho až na popraviště.

Připravila sestra Zdislava

Ervěnice 2.díl

Roku 1654 žilo v Ervěnicích 11 sedláků, z nichž jeden šenkoval a jeden měl grunt pustý, dále 19 chalupníků, z nichž byl 1 švec, 1 kovář, 1 měl „mlejn na 2 kola moučný“ a 2 chalupy byly pusté. Také zde žili 2 zahradníci, což bylo označení pro drobné držitele půdy, kteří neměli vlastní taž-

ný dobytek. V tehdy ještě samostatné Fischergasse žil 1 sedlák a 19 chalupníků, z nichž 7 bylo rybářů, 1 tesař, 1 krejčí a 3 chalupy byly pusté. Za Lobkoviců se Ervěnickým začalo zase dařit lépe. Roku 1672 získali zpět svá městská práva, o která přišli za Michalovců. Zajímavá je skutečnost, že v Ervěnicích se po roce 1756 nějakou dobu vyučovalo česky i německy. O zřízení české školy požádala zdejší česká menšina v roce 1898. Nastaly tvrdé postihy českých rodičů a další žádosti, až roku 1909 byla česká škola přece jen otevřena.

Ervěnický důl...

Větší firmou byl od roku 1847 závod na **výrobu varhan**, který exportoval hlavně do Německa, ale i do Ameriky. Od konce 19. století ovlivňovalo život města **dolování hnědého uhlí**. Roku 1885 byl otevřen **důl Robert**, v letech 1892 - 1896 **důl Elly** a 1913 **důl Hedvika**. Zdejší uhlí patřilo k nejlepším, proto zde světová krize 30. let nezasáhla tak těžce jako třeba na Mostecku. Město mělo v té době již tři náměstí. Hlavní Marktplatz, po roce 1945 náměstí dr. E. Beneše a po roce 1948 náměstí Maršála Stalina. Téměř uprostřed byla barokní podvojná socha svatého Jana Nepomuckého s balustrádou a 4 andělíčky z roku 1730 a na dolním konci náměstí stávala barokní socha svatého Floriána z roku 1717. Před zánikem obce byly obě sochy odvezeny a nyní jsou v Malém Březně. V roce 1926 byla, přibližně 250 m od dolu Hedvika, uvedena do provozu **tepelná elektrárna**, patřící v té době mezi největší a nejmodernější podniky tohoto druhu v ČSR. Koncem 50. let se však těžba hnědého uhlí k Ervěnicím stále více přibližovala, z jedné strany postupoval Velkodůl Čs. Armády a z druhé Důl Jan Šverma - takže obec musela nakonec ustoupit důlní činnosti.,

Podle Z.Binterové

Citát na listopad: **Muž je sto zůstat své ženě věrný jen tenkrát, váží-li si jejich věrností více než svých.** (Ambrosius)

Cena 5 Kč Vydává Děkánství Iirkov (www.iirkov.farnost.cz) e-mail: faraiirkov@tiscali.cz